

A 60 éves jubileumra

Én, amikor rugdalózva oá-ztam, az nem azért volt, mert zavart a behemót magasnyomó gép zaja, amelyik az első Magyar Grafikát nyomtatta, bár az viszont lehet, hogy akartam üzeni az akkori szerkesztőségnek, nyomdászoknak, ne aggódjanak, hosszú életű lesz az a nyomdaipari szaklap, amelynek első számán dolgoznak. El tudom képzelni – ismerve az idősebb kollégákat –, hogy milyen odaadással és büszkeséggel indították el az első nyomdaipari szaklapot.

Aztán felcseperedvén, amikor a Magyar Grafika is a húszas éveiben járt, és már tudtam, hogy nyomdász leszek, mindig izgalommal vártam, mikor kerülhet a kezembe a legújabb szám. Bizony abban az időben a Magyar Grafika volt az egyetlen, főképp műszaki jellegű szakmai írott kommunikációs fórum, ahonnan megtudhattunk valamit a szakmáról, a szakma folyamatos fejlődéséről, a műszaki újításokról, a kollégáinkról, a társnyomdákról.

Aztán újabb két évtized, és beindult a digitális forradalom. Azontúl, hogy más szakmai folyóiratok is megjelentek magyarul, hozzá lehetett könnyedén jutni az idegen nyelvű szaklapokhoz, megjelent az internet és egyre szélesebb lett a szakmai információk elérhetősége. Ez nagy kihívást jelentett akkor, és folyamatosan ezután is a nyomtatott sajtónak, hiszen nem az információ elérhetősége lett a fő feladat, hanem olyan tartalom összeállítása, ami egyben és egészben, kivételben és tartalomban élvezetet tud nyújtani az olvasónak és újabb szerkesztett információkat tud nyerni. Ma már nem az a fő szempont, hogy csupán szakmai információt adjunk – ugyanis ha csak erre van szükségünk, szinte bármit percekben belül megtalálunk a google-n –, hanem az, hogy ezeket az információkat rendszerben, megfelelő tipográfiával adjuk olvasóink kezébe.

Bizony 60 évig folyamatosan, rendületlenül megjelent a Magyar Grafika, néha köhécselt ugyan, felment a láza, de mindig helyrejött. Erre lehetünk büszkék mai nyomdászok – kortól függetlenül –, hogy megőriztük ezt az értéket, és nemcsak megőriztük, hanem folyamatosan fejlesztettük, alkalmazkodva a kor követelményeihez mind tartalomban, mind kivitelben.

Engem most büszkeség tölt el, hogy megírhatom a jubileumi szám beköszöntőjét, és nagyon bízom abban, hogy lesz, aki majd megírja a 100. és a 150. évfordulós köszöntést is. (Egyelőre ennyire menjünk csak előre, aztán majd tovább.)

Köszönettel tartozunk mindazon élő és eltávozott kollégáinknak, akik tettek valamit a Magyar Grafika folyóirat érdekében, akik dolgoztak azon, hogy a kollégáik kezébe kerüljön ez az értékes lap. Köszönjük!

Fábián Endre
PNYME-elnök

